

I. lugu.

Hind 5 kop.

A. B.
P.
I. anne.

ETHEL KING NAESTERAHWALIK SHERLOCK HOLMES

Peetruse kloostri kuriteod.

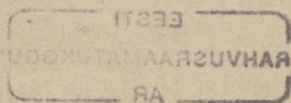

„Auuwäärt mungad, teie mäng on otsas,“ ütles Ethel King häkitselt wälja tulles.

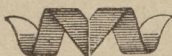

Peetruse kloostri kuriteod ✕ ✕

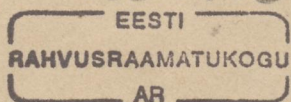
Ü. p. Drehwerk.

W. Sepp'a kirjastus Tallinnas.

Arg 08

Peetruse

78694

Trükitud - - -
A. Laurmann'i
trükikojas - -
Tallinnas - - -

1. Peatükk

Mutuline otsus.

„Daily News'i“ hommikune nummer Philadelphia linnas tõi ühel päeval järgmise filmapaistwalt trükitud kuulutuse: 10.000 dollari waewatafu!

Zuba kolm päewa on minu tütar Mabel Strong jäljetumalt kadunud, ja see näitab nüüd kahjuks tõeks minema, et tema jaatus niisamajugune on, mis wiimasel ajal meie linnast häkitselt ära kadunud isikutel on olnud. Seda ülewaltähendatud waewatafu maksan ma jellele wälja, kes minu tütre mulle kas elawalt ehk furnult tagasi toob. Vähemaid seletusi olen ma igal ajal walmis andma.

San-Franzisko, 10 augustil 18..

Bordstreet 134.

William Strong.

Mjalehe päewaste sõnumite seas oli weel järgmine seletus: Zuba jällegi on San-Franziskos üks isik jäljetumalt kadunud ja zuba nüüd on see näha, et ka seekord kõik poliitseid otjimisid ja uurimised asjata saawad olema. Kahtlemata on see, et nende kolme meie linna kõrgemast seisusest elaniku kadumised üksteisega ühenduses seisawad ja kui siin kuritegudega tegemist peaks olema, siis kurjategijad kõigis nendes kadumistes ikka ühed ja needjamad on. Seekord on kadunud mijs Mabel Strong, meie auustatud ja lugupeetud kaaskodaniku Mister William Strongi ainus tüttar. Onnetu isa lubab jellele, kes tema tütre talle tagasi toob, juure jumma waewatafufks, meie aga kardame, et seda arateenida kellegil tahtmist ei saa olema pärast seda, kui laiialt tuntud salapolitjeknik Stone, kes selle arusaamata juhtumiste järele uurimise oma peale on

wõtnud, ka juba kahetsat päewa kadunud on, ja nagu arvama peab, oma elu kardetawa ameti kohuste täitmisel kurja kae ohwriks on langenud. Üleüldine paha meel ja ärritus on San-Franciscos kõige kõrgema kradini tõusnud, ja mitmed ajalehed on oma kaebtust politsei wastu tõstnud, kes kõik, mis wähegi wõimalik, teeb, aga ometegi mingit jälge ei leia.

Peale nende teaduste oli weel „Daily News'i“ eralijas ära kadunud Mabel Strongi, niisamuti ka San Franziskos tuntud jalapolitseiniku Fred Stone'i pildid.

Ethel King pani need teadused oma abilise Charley Luffeppa ette, kes neid ärewa uudishimuga läbi luges ja siis filmad oma ülema peale tõstis.

„Mis arwad ja jest loost, Charley?“

„See on üks raske juhtumine!“ wastas noormees asjatundlikult. „Mina aga olen jelle peale kindel, et üks isik olemas on, kes jelle mõistatusese wõib selguft tuua!“

Ethel King naeratas.

„Ma jaan juba aru, keda ja arwad, Charley! Aga mõtle enne järele, meie ametiwend Stone, keda ma isiklikult tundma olen õppinud, oli üks ojaw jalapolitseinik. Ma tean mitmed juhtumised, mis tema hiilgawalt päewawalgele on toonud, ja kui ta sin oma elu kautas, siis on see näituseks, kui wäga kardetaw see on, ennaft jelle asja fisje toppida!“

Charley ei wastanud midagi.

Omas iudames tundis ta aga kaljukindlat ufaldust Mijs Ringi ojawuise ja terawa mõistuse wastu, et ta koguni wõimetumaks pidas, kui mijs King jelle asja harutamise oma peale wõtaks, see nurja jaoks minema.

„See juhtumine kihutab mind ülesse kui üks tõfine wõistlus ülesanne jalapolitseinikudele!“ rääkis Ethel King edasi. „Siin ei ole aga asi mitte nii kerge, nagu see muidu wõistlus töödes on: üks wõeriti samm ja kautad oma elu! — Mis ja arwad, Charley, kas sõidame õige Franciscosse?“

Noormees kargas püsti. „Mina olen walmis, kaskijanna!“

Raispolitseinik tõusis ka püsti.

„Dubli! Täna pärast lõunase sõiduga sõidame ära!“

Charley Luffepp oli üliwäga rõemus. Ta oli jelle peale kindel, et nüüd see jaladus, mis mitme isiku kadumist San-Franciscoft kinni kattis, nüüd pea walge ette saab tulema. Peale jelle teadis ta ka, et tema kaskijannat mitte juur waewa taju taga ei kihutanud San-Franciscos'e sõita, waid palju enam joow, õnnetumaid kadumuid, kui nad ehk weel elus on, kurja-

tegi jate küüsiist peasta ja jellega nende omaksetele troosti ja rõõmu tuua.

Meie naispolitseinik elas õige juurepäraliselt; ta oleks võinud ilirikas olla, kui ta mitte juuri jummaži, mis ta wahete wahel teenis, heategewa ajutuste heats ei oleks ohwerdanud. Ta ei võinud koguni jelle mõttega rahule jääda, et ennast oma tegewusest tagasi tõmmata ja ainult omaist rahast elama hakata, sest ta rippus kõige ihu ja hingega oma karde-tawa elu kutsmise kohuste külges; ja kui ka ta oleks tahtnud, ta ei oleks oma üle mitte nii palju wõitu saanud, et niijugustel abitarwitamistel ja keerulistel juhtumistel, nagu praegune ees oli, külmawereliselt käed rüüpes istuma jääks.

Peale jüdamelikku jumalaga jätmist wana Saraga, kes muidugi tuhandete waturääkimiste ja palwetega oma kaski-janna kardeawat reisi ja ettewõtet tahtis takistada, läks Ethel King oma abilijega wafjali ja paari tunni pärast kihutajid nad juba kiirrongiga oma kauge eesmärgi poole.

Rahelja päewa pärast jeda sõitis San-Franciskos Politsei inspektori Harleighbi maja ette kinnine tõld, kust ukhesti riides naesterahwas wälja astus. Oli just lõuna aeg, millal harilikult wõeraid wastu ei wõetud. Kõrwetawalt jaatis Augusti kuu päike omad kiired taewast alla, mille tõttu ainult mõned üfikitud inimejed uulitsja peal käimas oliwad.

Koor teener, kes pukist maha hüppanud ja tõlla ukse lahti oli teinud, jaatis aupaaklikult naesterahwast majasje ja teenija, kes ukse lahti tegi, ei julgenud jelle pealt näha kõrgest jooft naesterahwale, kes oma ümber magusja lõhna pilwed laiali lautas, oma isanda kasku, teda tema pärast lõunases unes mitte jegada ja kõik wõerad tagasi jaata, mitte tätta.

Ta jaatis wõerast koke lahedasje, toredasti fiskejateud kõnetuppa ja küsis jeal ta joomi järele.

"Minu nimi on Lady Forset!" tähendas wõeras kõrgilt. Mina joomin tingimatalt mister Harleighbi rääkida!"

Kartlikult läks teenija wälja, et oma isandat ülesje äratada, kes efimejel filmapilgul küll siunades ülesje kargas, kui aga kuulis, et üks juurtjugu naesterahwas temaga kõneleda joomib, rahulikumaks jäi.

Matufese aja pärast ilmus ta kõne tупpa ja kummardas aupaaklikult wõera ees.

"Millega wõin teid teenida, Miladi?"

"Ma tahan koke otjekoheselt oma jüa tuleku põhjust teile teada anda!" wastas küsitaw. "Ma olen jüa tulnud, et teie

käest mõnda näpu näidet ja juhatust Mabel Strongi juhtumise üle saada, sest ma olen omale eesmärgiks võtnud, miis Strongi ja nende tõiste isikute mõistatuslikku kadumist katjuda walge ette tuua."

Inspektor astus imestades jammu tagasi.

"Teie, Miladi?! Teie armastate wist ainult nalja teha?"

"Ei jugugi mitte! Ma räägin päris tõtt!"

Harleigh naeratas. Ta arwas oma ees ühte nõdrameelset inglasi olema, kellele hull mõte pähe on tulnud ja nüüd tahab ta, maksu mis maksab, selle mõtte tõeks teha.

"Jätke juba parem see asi järele, miladi!" ütles ta.

See lugu on liiga kardetaw, sest nagu teie ehk juba kuulnud olete, on üks meie armjamatest ja osawamatest salapolitseinikust, keda meie kurwastusega taga leiname, selle juhtumise järele uurimise juures oma enneaegset otja leidnud! Kus juba niifugure mees on pidanud otja leidma, mis wõib seal üks naesterahwas korda saata?

Nüüd naerateles ladi kord kuiwalt ja ta hääl kõlas nüüd palju teiselt, kui ta wastas:

"Teil on õigus, mister Harleigh! Ühest inglise ladist oleks see küll täiesti rumalus, midagi sellejarnast ette wõtta! Aga ma ei ole jugugi see, kelleks ma ennast teile esiteleda lasksin — minu nimi on Ethel King!"

Ametnik tegi tohmunud, peaaegu usmata näo.

"Aga see on ju kogunisti wõimata! Teie — miis Ethel King — kuulus nais — salapolitseinik, kellest ma juba nii palju kuulnud olen ja kellest mitte ammu kõik New York, kardetawawa kurjategija kinniwõtjast Drobberi löbu aedas rääkis?"

"Mina see olen; wastas nais-salapolitseinik naeratades.

"Aga ma ei juuda jeda kogunisti uskuda!" rääkis ametnik edasi. Mõnda nagu teie, — andke mulle mu otsekohesust andeks, — ei astu ju keegi Ethel King ülesse?"

Ethel King wiskas ennast oma leentoolis tagasi ja watas naeratades inspektori peale.

"Teie teate ju wäga heasti, mister Harleigh, et salapolitseinikul tihti on tarwis oma riideid muuta ja ma nägin jeda tingimata tarwis olema, just jelles olekus ja ülikondas teie ette astuda!"

Ta wõttis oma isiklikud tunnistused taskust ja ulatas neid inspektori kätte. See wiskas ainult ühe pilgu nende peale, siis pigistas ta wainustatult miis Kingi kätt ja ütles:

"Balun andeks andmist, miis King! Ma rõemustan en-
nast fūdamest, et mull see auu ojets on jaanud, teid tundma
õppida; jelles olefus ma ilmaegi ütelda ei wõinud, et teie kuu-
lus nais-jalapolitseinik olete! Aga nüüd, olge head seletage
mulle, mis fundis teid minu juurde tulema?"

"Noh, jeda peate teie kohe teada jaama!" wastas Ethel
ja waatas Charley Lukseppa poole, kes teendre kübaras, afna
ääres seisjis ja kardinat tagast tähpanelikult alla uulitsja
peale luuras.

"Oled ja midagi märkanud, Charley?"

"Ei, iseäralikku weel midagi!"

"Minu truu abiline Charley Luksepp!" esiteles nais jalap-
olitseinik noortmest ametnikule.

Luksepp kummardas wiisakalt inspektori poole, mis peale
ta jälle oma endise seisukoha peale tagasi läks.

"Teie olete siis tõesti jelleks San Francistosje sõitnud,
et jeda kurba juhtumist oma peale wõtta?" küsis inspektor.

"Nii see on, mister Harleigh!"

"Kudas ma aga teile korra juba ütlesin, on see asi väga
raske ja kardetaw. Otskohejelt ütelda, olin ma üsra imes-
tanud, kui pärast waewataju lubamist keegi jalapolitseinik ei
tulnud ennast minu juurde teatama, kes jeda asja oma peale
oleks wõtnud, aga ma usun, et lugupeetud, targa ja ojava
Stone ärakadumine neid kõiki on hirmuga täitnud!"

"See wõib väga wõimalik olla," ütles Ethel, "nüüd
aga kuulake mind lõpuni, mister Harleigh! Kõige esiteks soo-
win ma, et keegi inimene jeda teada ei saaks, et ma siin olen!
Peale teie, ei tohi jeda keegi teada, sellepärast olen ma ka jelles
olefus teie jutule tulnud, et see ka teie teenijate eest warjule
jääks. Teie wõite ju ütelda, et ma keegi üllirikas inglise lady
olen, kellelt reiju peal tema kallid brilljant kaela ehe ära on
warastatud ja kes teie juurest nüüd abi otjib, et oma ehed
jälle kätte saada."

Inspektor nikutas rahuloldawalt peaga.

"Muudugi, jeda saan ma tegema! Siis sellepärast tuli-
tegi teie kui lady minu juurde?"

"Sellepärast jah, aga siis olid mul jelleks ka teised põh-
jused! Oma seia reiju peal olen ma kõik heasti läbi mõtel-
nud ja omale mitmejagused juhtumised ette kujutanud, mis
mulle nende isikute kadumise üle seletust wõiks anda!"

Nüüd olen ma kõige wiimaks selle arwamise juurde jää-
nud, et siin raha wäljaresfimistega tegemist on. Minu ar-

wanijse järele on kõik need kadunud ijkud, wälja arwatud jalapolitseinik Stone, alles elus. Nad jaawad aga wangis hoitud ja pärast lunastuseraha eest lahti lastud. Selle armamise juure jäin ma jellepärast, et kõik need kadunud ijkud, rikaste perekondade liikmed on. Waenlast ei ole ju ometigi neil mitte olnud?"

"Ei," andis Harleigh wastuseks. "Esimene, Ben Walshour, on ühe siinse miljonäri poeg. Ma olen tema üle usta-waid teated korjanud, see mees leidis igal pool armastust. Teine, Jakob Urras, niisamuti üks rikas wabriku omanik. Tema oli alati lahke oma tööliste vastu, kõigis jeltskonna kätides leidis ta juurt lugupidamist ja elas oma armastuse wäärt abikaasa ja kahe pojaga õnnelikku perekonna elu!"

"Kadunute omaksed peakiwad muidugi walmis olema oma armjate tagasiwastamiseks jummaši wälja maksma?"

"Kõige wähemast!"

"Noh, nõnda läheb siis see arwamine tööle kõige lähedamale!"

"Ja, aga miks ei ole rõõwliid siis seiamaaale weel enesest midagi teada annud? Miks nad pole rõõwitute jugulaste käest weel lunastuse raha nõudma hakkanud. Ben Walshour kadus kolme nädali eest, Jakob Urras neljateist päewa eest ja Mabel Strongi kadumisest on ka juba 11 päewa! Selle aja peale oleks kurjategijad juba ammu wõinud raha nõudma hakkata!"

"Et nad jeda seiamaaale weel mitte teinud pole, jelleks wõiwad mitmesugused põhjused olla!" arwas Ethel King.

"Wõib olla et nad õnnetumate wangide kauema kinni pidamise läbi nende omaksete ahastust kõige kõrgema tippuni tahawad tõsta, et jelle läbi, kui wähegi wõimalik, kõrgemat lunastuse hinda wälja pigistada. Siis wõib ka olla, et nad wangijä lajewad üheteijega läbi rääkida, et nad lunastuse hinda kõik üheks ajaks kokku koguks, et nad siis korraga täie jaagiga wõiks jalgadele tuld teha, enne kui neid trellide taha jõutakse panna."

"Mina ei ole jeda asja weel jellest küljest järele uurinud!" andis inspektor järele. "Aga ma näen jeda, et teie arwamine küll õige wõib olla, jest see tahab küll uskumata olla, et need õnnetumad ainult jellepärast ära rõõwitud on, et neid teise ilma jaata, jest jell-st ei oleks ju kellegilgi mingit kaju!"

"Olgu küll, aga anne kui jelle arwamise peale seisma jäeda, olen ma weel edasi uurinud. Neli inimest on kadu-

mind. Kui neist neljast nüüd Stone küll peaks juba tapetud olema, on aga kolm ikka veel tarvis warjul hoida ja nende üle walwata! Selleks on aga rohkesti inimesti tarwis. Seda wiimast arwamist kinnitab aga ka weel see, et nende wangide omaksetele seiamaaale pole lunastuse raha maksmise nõudmist ette pandud. Kurjategijad tahawad enne rohkesti omale jaaki koguda, et siis iga üks jägamise ajal küll omale wõiks pärida.

Sellepärast usun ma, et kui meie mitte aegjasti kurjategijate jälgile ei jaa, wist küll weel mõnigi rikkas isik, kelle lahti lastmijeks head jummad wõiks makstud saada, ära kaob."

"Selles tükkis wõib teil küll õigus olla, mijs King," ütles Harleigh. "Teie mõtte arutus on täiesti õige, ja ma hakkain ikka rohkem aru saama, et selle jaladuse walge ette toomine teie käes seisab! Nende arwamiste peale ei ole mister Stone mitte tulnud."

"Üsna aru jaadaw, mijs ta mitte selle peale ei tulnud. Kui ma mitte ei ekfi, algas Stone selle asja arutamist juba pärast esimest juhtumist lohe!"

"Ja, lohe pärast mister Ben Walthouri ära kadumist."

"Siis ei wõinud ta ju kogunisti selle arwamise peale tulla, mis mull on, sest selle peale wõijin ma alles siis tulla, kui ka juba teised isikud ära kadusiwad!"

"See on tõesti tõsi?"

"Mister Stone oli palju rohkem teadustusega aega wõtnud, kui meie jeda praegusel ilmapilgul oleme! Kui minagi selle asja seekord oleks nii awalikult kätte wõtnud, nagu mister Stone jeda tegi, ja ma ei oleks selle eest mitte tagasi pörkanud, jeda teha, siis oleks ehk minagi juba jäljeta kadunud olnud."

"Aga kuidas mõtlete teie jeda asja nüüd peale hakkata, mijs King? Tahate teie ehk kadunute perekondasi waatama minna?"

"Ma ei arwa jeda mitte tarwiliseks, sest jeda mis nemad mulle ütelda wõikiwad, saan ma juba teie käest ka kuulda! Peale selle on see ka weel kardetaw! Kurjategijate jelts, kui see tõesti üks jelts peaks olema, on nende õnnetumate perekonnad, niijamuti ka politsei ajutuse ja wõib olla ka teie isiku, mister Harleigh, on walwamise alla wõtnud!"

Inspektor kargas karsitult ülesse.

"See oleks aga tore! Mind, politsei inspektori, on kurjategijad oma walwamise alla wõtnud."

Ethel King nikutas naeratates peaga.

"Selle juures ei pruugi teie ennast nõnda wihastada, mister Harleigh! Niisugused juhtumised ei ole mitte arulised. Teine kord on kurjategijatel niisugused läikämised, et kõik teada wõiwad saada, ja sellepärast ma olengi nii ettevaatlik. Sellepärast ei tulnud ma mitte politsei ajutusse teie juttule, sellepärast tulingi ma kui inglise lady teie juurde ja ka just sellepärast seisab minu abiline afna juures ja luurab wälja et järele waadata, kas keegi jeda mitte sündjal ajal wõeraskäiku tähele ei ole pannud! — Oled ja ehk midagi märkinud Carly?"

"Ei ijeäranis midagi! Ainult üks munk, kes siit mööda läks, waatas terawasti jeia poole, praegu läks ta sinna pagari juurde jisse!"

Ethel King läks afna juurde ja inspektor astus ka lähemale. Nad aga hoidsid jelle eest, et neid keegi wäljast näha ei wõiks.

Paari minuti pärast tuli munk jälle pagari juurest wälja, mis peale Harleigh seletama hakkas:

See on üks Dreat uulitsja Peetruje kloostri munk. Kui ta terawaste jeia poole waatas, siis legi ta jeda ainult jelle pärast et näha jaaks, kas ta karistomata kerjata wõib, sest Peetruje kloostri mungad on kõik kerjajad, kes jalaja linnas ümber hulguwad jelle peale waatama, et ma kõwad politsei teelusjed jelle wasta olen wälja annud. Wuidu on nad aga ühed tajajed ja alandlikud inimejed, kes rahule jääwad, kui mõni nagu heategija nende kloostri heaks paar dollarit kingib."

Ethel King ei wastanud midagi: Ta waatas mungale järele, kes hooletumalt mööda uulitsjaid alla läks. Kui ta märkas, et munk uulitsja all otjas jälle ennast ümber pööras ja nüüd siit poolt uulitsja äärest aeglaselt hakkas ülesse tulema, astus ta ruttu afna juurest ära ja läks oma wana koha peale tagasi.

"Minu arwates on aga need kerjajad mungad ühed laisflejad ja päewawargad, kes sellepärast, et mitte tööd ei pruugiks teha, kloostriisse lähewad, kus nad mureta elu wõiwad elada!"

Inspektor kehitas õlajid.

"Minu arwates ei ärata aga Peetruje kloostri wendade waewane näljaelu kellegi jees kadedust ja ma olen jelle jees kindel, et ainult usu hullustus wõib inime sinitkangele jaata, jelle ordu liikmeks astuda. Ma olen juba palju jelle üle kuul-

nud, kui waewane elu jelles kloostriis peab olema. Mungad peawad ennast ainult kuiwa leiva ja weega ülewel; kui aga wahete wahel keegi heajüdameline kaasinimene natuke liha jagab, siis on neil ainult jeda! Nad magawad ainult öle kot-tide peal ja nende peatöö on palumine, ikka jälle palumine!"

Ethel King naeratas iseäralikult.

"Ja, jah!" ütles ta. "Dmetegi oleme meie aga oma peapunktist kõrwale läinud. Kas teie oleksite nii lahke, mister Harleigh, mulle lühidalt jutustada, kudas kadusid need isikud teil siin ära?"

"See meelega! Esmine, Ben Walthour, sõitis ööse au-tomobiliga Nicebornist, siit umbes kahe tunni kaugusest alewist. Ta ei jõud aga oma kodu mitte. Teisel hommitul leiti ühest waitsest uulitsast ta automobil, kus sees automobili juht mõistujeta, juure were jookswa peahaawaga lamas.

Noor mees ei teadnud midagi, mis selgust oleks toonud, rääkida. Ceda ta ainult mäletas, et kui nad aeglase kärmu-jega mööda seda uulitsat sõitsiwad, korraga üks must kogu tema peale kargas. Seltsammal filmapilgul tundis ta, et ta raske löögi wastu pead jai, mis teda jellili sõiduriista pikali wiskas. Ta ei wõinud kõige wähemat seletust jelle üle anda, mis ta noore isandaga oli juhtunud.

"Mis kella ajal see sündis?"

"Kella ühe ja kahe wahel!"

"Ja kudas kadus Jakob Arras ära?"

"Selles rikkal mehel on oma maja juures tore park mille sees ta ilusa ilmaga õhtuti enne magama minemist kellu kümne aeg harilikult pool tundi jalutab. Ceda tegi ta ka 14 päewa eest. Just kell 10, nagu mulle seda ta omaksed ja teenijad jutustasiwad, läks ta maja tagumiseft ukseft parki ja ei tulnud enam tagasi. Ta oli kadunud. Ilmaasjata sai kõik park läbiotsitud, ilma asjata saadeti igale poole otsijad wälja, kusgil ei olnud teda leida, ja kõige hooljamad järele-uurimised ei näidanud kõige wähemat jälge, kuda wiisi ja kuhu ta kadunud oli."

"Selle wahepeal oli muidugi ka jalapolitseinik Stone ära kadunud?"

"Ja, temast ei tea meie aga mitte midagi, millal ja kus kohal ta ära kadus. Esiteks ei pannud jeda keegi tähelegi, et teda juba mõnda päewa näha pole olnud, wiimaks panin ma aga jeda tähele, ja kui siis juba nädalad mööda läksid, ja ta

ikka weel ei minu juures ega oma korteris näha ei olnud, oli selge, et tema ära oli kadunud."

"Ja mis wiisil kadus siis miis Mabel Strong ära?"

"Tema jai böfel oma isa suwemajast ära warastatud. Öhtu läks ta oma alumise korra peal olewa magamise tuppa, hommiku leiti aga tuba tühi olewad. Nagu woodist näha wõis, oli ta jeal peal juba maganud. Muidu ei olnud toas aga ühte jälgegi leida! Niult ühte asja märkasin ma! Böfel oli afna all redel seisnud. Redeli märgid olid all mulla peal ja üleweel jünji külles näha. Nõnda olid siis kurjategijad jek teel oma ohwri rööwinud!"

"Kas siis häälesti pole jugugi kuulda olnud?"

"Mitte kõige vähemad!"

Selle peale waatamata, et majas ikka keegi üleweel on, on kõik nii tasakesti korda jaadetud, et midagi kuulda pole olnud. Öjegi koer parkis pole käre teinud. Teda leiti teine homiku kihwtitatult!"

Ethel King mõtles natuke aega.

"Wõib olla ehk lähen ma ometegi korra Strongi majasse!" ütles ta natuke aja pärast. "Ma tahaksin korra Mabeli tuba läbi waadata! Öjeenesestgi mõista, pean ma jeks ennast jälle ümber muutma, jekt jee maja saab muidugi hooljasti walwatud!"

Ta tõusis ülesse.

"Nüüd tarwis minema hakata, mister Harleigh! Nüüd olen ma juba küll teada jaanud, ja kui midagi uudist peaks juhtuma, jaadan ma oma abilijega teile teadust. Loodan, et teie malle teatud jägu politseinikkusi, kui mull neid tarwis peaks olema, ei jaa keelama?"

"Kogunisti mitte! Ögal ajal wõite teie neid mult nõuda," wastas inspektor. "Aga kus teie korteris olete, miis King?"

"Grand Hotellis ja nimelt ladi Forjeti nime all. Weel üks kord palun ma teid, mister Harleigh, mitte kellegile minu siin olekut teada anda, jekt jelle läbi wõiks minu ettemõte kõik luhta minna."

"Olge mureta, miis King!" wastas Harleigh. "Kui teie juba ära olete, jaan ma oma teenijatele pealiskaudjelt üttema, et teie üks wäga rikas ja kõrgemeelne ladi olete, kelle käest tema kallia briljant kaela ehe on ärawarastatud ja nüüd minu käest abi otsib. Teie joowijite ju jeda, miis King?"

"Öigus!" kinnitas Ethel. "Kui mull weel ijjlikult teiega rääkida peaks olema, inspektori herra, siis tulen ma juba tei-

jes riietes teie kantseleisje teie jutule! Kui mull aga abi peaks tarwis olema, jaadan ma oma abilise!”

Nad jätsid teineteisega jumalaga. Inspektor jaatis teda weel kuni ukseeni, kus ta weel miis Ringile, kui ta paar inimest oma lähedal nägi olema, järele hüüdis:

„Glage hästi, miladi, ja olge kindel, et ma kõik jaan tegema, mis wõimalik et teie oma kalli ehte kätte wõiksite jaada ja häbemata waras kohtu kätte antud!”

Charley, kui teender, kiskus tõlla ukse lahti. Miis Ring nikutas korra weel uhkelt inspektori poole ja astus siis tööda.

„Tagasi Grandhotelli!” hüüdis ta kutsjarile, ja töld hakkas weereema.

---

2. peatükk.

Dotamata wõeras.

Hotell ees astus Ethel Ring tõllast wälja, Charley maksis kutsjari wälja ja läks siis teenijate wõeraste tuppa, wõlts lady läks aga jööma tuppa, kus ta lõunat wõtta tahtis. Lõuna jöögi aeg joris ta kõik ajalehed läbi, ei leidnud aga nende jeeft miis Mabel Strongi kadumise üle midagi.

Pärast lõunajööki läks ta oma tubadesse. Ta oli nagu jeda ifka juurtsugu rikkad ifikud teewad, omale neli tuba üürinud, kolm oma jauks ja neljandama oma teendri Charleyhale. Kui ta oma tuppa astus, leidis ta oma abilise juba sealt eest. See tuli talle kohe wastu:

„Miis Ring, kas teate!”

„Mitte miis Ring, waid miladi! Meie peame alati walwel olema, jest ifegi hotellis wõiwad seintel kõrwad olla, ilma et meie jeda teats!”

Charley nikutas peaga ja hakkas jälle:

„Miladi kas teate, jeda ma nägin?”

„Koh?”

„Munka!”

„Ma hullusin all maja ees edasi ja tagasi, kui ma korraga nägin jeda sealt poolt, kus meie natuke aeg tagasi sõitjime, aeglaselt jedia poole sammuma!”

"Miksal je oli?"

"Mõne filmapilgu eest!"

"Siis on ta ehk veel näha!"

"Ethel tegi ukse lahti ja waatas wälja, aga nii kaugele kui näha wõis, ei olnud kuski munki näha.

"Ta näitab olema edasi läinud! Aga tähelepanemise väärt on see siiski! Kas ja ka mitte tähele ei pannud, Charley, et ta inspektori majast mööda minnes uulitsa otja peal ümber keeras?"

"Ja muidugi!"

"Ja nüüd on ta siin? See näitab mulle aga küll rohkem, kui ainult juhtumine olema! Woorimehega ei wõinud ta küll meile järele jõita, sest mis oleks siis linna elanikud ütelnud, kui nemad Peetruse kloostri kerja munki, kes ainult wee ja kuiwa leiwaga oma elu ülewal peab ja kõwa õle kotti peal magab, woorimehega läbi linna kihutama oleks näinud. Wist on ta aga juba teada saanud et meie siin elutseme? Kelle käest aga? — Ma wõin aga ainult arwata, et ta jeda inspektori kodakondsete käest juba on teada saanud!"

"Siis peaks tall küll ju selleks ka oma põhjusel olema!" arwas Charley Luksepp järele mõeldes.

"Muidugi, armas Luksepp! Mõttele natukene järele! Kui ma juba seia jõitsin, olin ma jelle peale kindel, et politsei inspektori elu kortel ja niisamuti ka politsei asutus kurjategijatest, kes neid kadunud isikuid kõrwale jaatšiwad, hoolsasti walwatud saawad. Nad peawad igatepidi ettewaatlikud olema, nad tahawad teada miksal nende wastu midagi ette wõetakse ja kas mitte mõni muu jalapolitseinik ei ilmuks, kes juurest waewatajust tagasihutatud, neid taga ajama ei hakka. Aga mõni lord ou liiga suur ettewaatus kahjulik, ja jeda peawad need kõlwatumad ka jee lord tunda saama."

"Kui nüüd politsei inspektori korter tõesti walwatud saab, siis oli minu arwamise järele jee munk kõige kahjulikem jelle juures! Kudas ja arwad, Charley, kas wõiwad Peetruse kloostri munkad nende kadunud inimeste rõõwlittega ühenduses seista?"

Charley mõtles mõni filmapill ja wastas siis:

"Muidugi wõib jee wõimalik olla! Munkadel on oma kloostri koobastes küll kohtasi, kus nad wangisi kinni wõiwad pidada. Ja keegi inimene ei saa nende wagadust ja alandlikku olekut teades, niisamu nagu politsei inspektorigi, kes nende eluwiiu üle tõesti waimustatud on, jelles kurtööös jüidlajeks pidama.

Ethel King naeratas rahuloldawalt.

"Dubli, mu armas Charley! Ma näen et ja edasi jõudmises juured sammud oled teinud. Saatame nüüd weel selle peale et need kerja mungad igas kohas linnas ümber hulguwad, mitmes majas tuntud on ja kõik uudised esimestena teada saawad, siis on arusaadaw, et nad oma kuritöö ette võtmistel palju wõidawad! Sellepärast tulen ma otjusele, et meil Treat wulstjas olewa Beetruse kloostriga weel lähemalt tegemist saab olema."

"Ja mõne päewa pärast saawad kõik need pühad Beetruse kloostri mungad tressidega akende taga istuma!" ütles Charley uhkelt.

"Koh, nõnda kindel ei ole jee weel mitte! Ma wõin ju ka kogunisti wale teede peal olla," wastas Ethel naerdes.

Charley jäi aga oma arwamise peale kindlaks. Ta oli selle juures kahklemata, et miis King saab oma ette võtte pea lõpule wiima.

Ta tahtis praegu weel hakata oma filmaringi selle üle harutama, kui tajakesti uffe peale koputadi ja pea selle peale hotelli teender sisse astus. Ta teretas alandlikult ja ütles siis:

"Pater Hilarius palub alandlikult miladi Forsetiga kõneleda. Tall on teile üks tähtis uudis teatada!"

"Pater Hilarius?" küsis King. "Kes jee on?"

Teender wastas natuke naeratades.

"Üks waene Beetruse kloostri kerja munk! Ma poleks julgenud teid küll mitte tülitama tulla, kui ta mite nii tungiwalt ja jaladuslikult jeda poleks peale ajanud!"

"Laske teda sisse tulla!" Ei wõi ju teada — wõib olla et tall ka tõesti midagi tähtjast on teatada!"

Teender kadus, lady aga waatas imestades oma abiliise otja.

"See on aga tähelepanemise wäärt ütles ta taja. "Nad nähitse juba haisu ninasse olema saanud! Mis jee munga wõeruskäil tähendab, on mulle praegu weel arusaamata, aga eks meie jaa näha!"

"Beau ma wahest teda rewolwriga wastu wõtma, miis King?" küsis Charley.

Ei, selle läbi näeks ta ära, et meil tema wastu kahtlust on! Aga sina wõid walmis sõjariistaga kõrwal toas seista ja nii pea kui ma jind kutsun, tuled ja sisse! Wõib ju ka olla, et neil narukaeladel tõesti juba teada on, kes ma olen ja nad nüüd mu elu kallale tahawad kippuda? Ma ei wõi jeda küll uskuda, aga inimene peab iga juhtumise peale walmis olema!"

Charley Luffepp jõudis aga kõrwale tuppa lipjata, kui jälle ufje peale koputati,

Ethel seisis just peegli ees ja seadis filmatirjaks oma juukseid korraks kui munk siisse astus. See oli pikk, kuitwetanud kogu, rööw linnu moelise näo ja läbitungiwa filmadega. Nais-salapolitseinik nägi kofje, et see mitte see munk ei olnud, keda ta politsej inspektori maja ees oli näinud.

Munk kumwardas sügawasti.

"Miladi, andke kõlwatumale Zumala sulajele andeks, et ta julgeb teid tülitama tulla! Aga auusa inimese kohus ajas mind seija!"

Ethel Riug pööras ennaft sõbralikult tema poole.

"Oh, jeal ei ole ju midagi andeks anda! ütles ta „Ma auustan ja pean kalliks neid mehi, kes oma elu Zumala teenistujele pühitfewad! Ja ma rõemustan ühte niisugust püha meest oma ees näha, jekt kohusid, mis teda minu juurde jaatjid, wõiwad ju ainult head ja puhtad olla!"

Munk ei pannud seda tajaft naeratuft mitte tähele, mis nende sõnade juures Etheli huulte ümber mängis, jekt ta kumwardas ennaft jälle sügawasti ja wastas:

"Ma tänan jüdameft teid nende sõbralikude sõnade eest, miladi! Aga nüüd tahan ma oma wõeraskäigu põhjust teile teatada!"

"Kas teie ei wõtaks mitte istet, waga pater?"

Ta tõrjus tagasi:

"Oh, ei! Ühele Peetrufe kerja-ordu wennale ei lähe jee mitte, nende kalli toolide peale istuda! Kõwad kiwid on meie istmeteks ja käpu täis õlgi asemeks!"

Ethel waatas ušmatalt ta otja.

"Ja jeda wõite teie wälja kannatada?! Siis olete teie minu filmas pühad, ja ma jowikjin wäga korra jeda kohta näha jaada, kus teie oma Zumala meelepäralist elu oma Peetrufe ordu kaaswendadega mööda jaadate!"

Nende sõnade juures käis üks filmapilk kawal naeratus üle munga näu.

"Wõib olla, et teie korra teda näha jaategi, miladi!"

Ethel Ringil oli jee tundmine, just nagu seijas nende sõnade taga midagi ijeäralikku warjul. Eth ta ešiteks küll mõtles munka edasi paluda, temale koošttert näidata, nüüd jättis ta aga jelle mõtte karki.

"Mis asi tõi teid minu juurde, Pater Hilarius? küsis ta. Munk astus üks jamm lähemale.

Naisterahwas salapolitseiniku ametis.

Peaaegu võimata näitab esite uskuda, et ka naisterahwas niisuguses ametis võib töötada, mis kõige suuremat julgust, külmawerd ja terawat tähelepanemist nõuab, kui meie aga seda meelde tuletame, et naisterahwas nii mõnelgi tööpõllul juba niisama hästi töötab kui meesterahwasgi, siis kaob kõik kahtlus, iseäranis veel sellepärast, et terased Eewa tüttred enamiste veel kawalamad on, kui meesterahwas ja salapolitseiniku ametis on kawalus palju wäärt.

Ethel King

on selle wahwa nais-salapolitseiniku nimi, kes muidugi Amerikas, kus kõik uued imed sünniwad, ülesastunud on. Tema isamaa on täis waimustust tema osawate ülikawalate uurimiste üle ja kõik kurjategijad wihkawad teda kui surma ja kardawad kui tuld.

Eestl. keeles ilmuwad Ethel Kingi uurimised W. Seppa kirjastusel, Tallinnas, Pika uul. № 64. Üleüldse ilmuw 10 lrgu à 10 kop., ehk 20 annet à 5 kop. — Kes 1 rubla post- ehk stempelmargides sisse saadab, saab raamatud ilmumise järele ilma posti kuluta kätte.